

**SLOVENSKÁ
KONZERVATÍVNA
STRANA**

**BEZPEČNOSŤ
ROZVOJ
PROSPERITA**

SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA

SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA
Röntgenova 28 > 851 04 Bratislava > Slovenská republika
web: www.eskas.sk
kontakt: info@eskas.sk

„Úspech nie je konečný, neúspech nie je fatálny. Odvaha pokračovať je tá, ktorá sa počíta.“

W. Churchill

V krátkom čase od svojho založenia sa #Siet' stala nejasnou stranou, ktorá chcela získavať voličov na každej časti spektra. Nechcela svojou politikou nikoho uraziť, no nakoniec o jej politike nikto nič konkrétne nevedel povedať a čokoľvek sa jej dalo vyčítať. Povinnosťou každej strany je však zdôrazňovať hodnoty, ktoré presadzuje. Bez hodnôt nie je politika, len politický marketing, ktorý na scénu výrazne dopomohol rôznym anomáliám. Práve znepokojenie nad duchom doby nás motivuje vytrvať v politickom boji. Slovensko má potenciál byť inou krajinou, než je dnes. Lepšou. Krajinou, v ktorej budú ľudia bojovať za skutočné hodnoty. Krajinou, v ktorej bude poctivá práca cenená viac ako špekulantstvo, a krajinou, v ktorej budú víťazmi ľudia, ktorí hrajú podľa pravidiel.

Spoločne zdieľané hodnoty sú základ politickej strany. Bez nich je len utilitárnym spolkom. Po septembrovom sneme sme v roku 2017 naštartovali proces profilácie strany smerom ku konzervativizmu. Ten bol dominantnou ideológiou pri zrode strany a dnes sa posúva priamo do názvu strany – SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA. Nechceme začínať nanovo a už vôbec nechceme ignorovať minulosť. Práve naopak z minulosti sa treba poučiť a ísť ďalej.

Krízové situácie posilňujú dopyt po jednoduchých riešeniach. Riziko, že výsledkom takýchto riešení bude nejaký nový druh totality je dnes príliš veľké. Dôslednosť konzervatívnych postojov a ich aplikácia v politike je preto v dnešnej turbulentnej dobe mimoriadne dôležitá. Nikdy v dejinách sa svet a naše životy nemenili tak rýchlo a takým spôsobom, ako dnes, a zdá sa, že na to nie sme pripravení. Globálna ekonomika a digitálna revolúcia mení nielen charakter práce a spôsob života, ale prináša tiež záplavu informácií,

v dôsledku ktorých pociťujú jednotlivci frustráciu a prázdnotu. S touto neistotou narastá aj ochota prijať "vládu pevnej ruky". Žiadny autoritársky vodca nás však nezbaví neistoty, ktorú pociťujeme. Môže nás zbaviť iba práva zodpovedne sa rozhodovať, čo síce môže byť pre niektorých pohodlné, ale nakoniec sa to vypomstí všetkým.

Zodpovedná spoločnosť dokáže predvídať krízy a vie sa na ne v predstihu pripraviť. V opačnom prípade bude žiť v neustálom strachu z budúcnosti. Nemôžeme nečinne čakať, kým nejaká kríza alebo negatívny trend dosiahnu bod zlomu, odkiaľ už nebude návratu. Zodpovedná politika začína postojom každého z nás, vychádza z osobnej zodpovednosti, ktorá je základným predpokladom udržateľného rozvoja. Každý z nás sa môže rozhodnúť, či chce byť v úlohe zodpovedného správcu, alebo nezodpovedného konzumenta.

SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA chce stáť na strane zodpovedných a pracovitých občanov. Im chceme vytvoriť prostredie na realizáciu predstáv o dobrom živote. Takáto politika sa podľa nás dá robiť len jediným spôsobom – predvídaním trendov, nie reagovaním na včerajšie udalosti.

Konzervatívna politika neznamená spiatočníctvo. Základom konzervativizmu je dať veci do poriadku. „Dobré veci je ľahké zrušiť, o to ťažšie je ich vytvoriť“, tvrdí R. Scruton v knihe *How To Be a Conservative*.

Kultúra individualizovaného blahobytu, ktorú presadzuje liberalizmus, dovedla jednotlivcov k nezáujmu a ničím princípom občianstva, na ktorých sám liberalizmus stojí. Strieda ju kultúra rovnostárstva inšpirovaná marxizmom, ktorá popiera základné črty ľudskej prirodzenosti - a aj s najlepšimi úmyslami smeruje k sociálnemu inžinierstvu. V tejto spleti sa objavujú revolučné nálady ulice, ktorá volá po zmene, po niečom novom, pričom sama netuší, čo by to nové malo priniesť.

Sme presvedčení, že je nevyhnutné dať veci do poriadku, nie začínať revolučne od bodu nula každý rok (ani nie každé štyri roky). Predkladáme verejnosti dokument, ktorý

objasňuje naše ideové zakotvenie a identifikuje kľúčové spoločenské problémy, ktorým bude musieť naša spoločnosť v nasledujúcich rokoch čeliť.

V programových dokumentoch mnohých politických strán absentuje základné vymedzenie ideí, ktorými sa chcú riadiť, mét, ktoré chcú dosiahnuť, a prostriedkov na ich dosiahnutie. Z programov politických strán sa dozvieme, že preferujú demokraciu, slobodu, podporujú rodinu, väčšina je proeurópsky orientovaná, chce nízke dane, vysoké platy, ekonomický rast a právny štát. Čo však tieto pojmy znamenajú, ostáva z programov nejasné. Každý volič si môže dosadiť, čo mu vyhovuje.

SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA preto predkladá základný ideový dokument/programový manifest, v ktorom verejnosti objasňuje kľúčové princípy svojej politiky a základné hodnoty, z ktorých strana vychádza. Tie zasadzujeme do kontextu najväčších výziev, ktorým čelíme a budeme čeliť a ktoré ako politická strana chceme riešiť.

Východiská SLOVENSKEJ KONZERVATÍVNEJ STRANY

SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA je konzervatívnou stranou, ktorej politika rešpektuje individuálnu ľudskú slobodu a hlási sa k morálnym hodnotám obsiahnutým v duchovnom odkaze kresťansko-judaistickej kultúry a v jej tradíciách. Politiku chápe ako službu, ktorá má svoje jasne stanovené pravidlá. Akákoľvek výkonná funkcia bude pre nás dočasná (ohraničená volebnými obdobiami). O to silnejšie vnímame politickú a osobnú zodpovednosť za správu našej krajiny.

Ako politická strana máme voči občanom a krajine povinnosti:

- dodržiavať zásady udržateľného rozvoja a byť aktívni v úsilí adaptovať našu krajinu na klimatickú zmenu,

- nezvyšovať verejný dlh a nezaťažovať budúce generácie neprimeranou spotrebou,
- zaistiť bezpečné prostredie, ktoré je nevyhnutným predpokladom pre ďalší rozvoj spoločnosti a prosperitu ľudí.

Činnosť SLOVENSKEJ KONZERVATÍVNEJ STRANY bude vychádzať z troch základných tém, ktoré považujeme pre Slovensko za kľúčové: bezpečnosť, rozvoj, prosperita. Tieto „horizontálne“ základy našej činnosti sa budú opierať o tri „vertikálne“ piliere. Ide o tri základné dimenzie spomenutej koncepcie udržateľného rozvoja – o dimenziu ekonomickú, o dimenziu sociálnu a o dimenziu environmentálnu.

Politika SLOVENSKEJ KONZERVATÍVNEJ STRANY je spojená so snahou o obnovu dôvery v právny štát. Zodpovednosť za naše činy však nie je podmienená len rešpektom k zákonom, ale aj rešpektom k tradičnému poňatiu mravnosti. Mravnosť chápeme ako rešpekt voči nepísanej, ale vedomej hranici medzi tým, čo sa patrí, a tým, čo sa nepatrí. Bez etických zásad a princípov by spolužitie ľudí bolo nemožné.

Nechceme byť populárni za každú cenu a už vôbec nie za cenu nereálnych sľubov. Sme pripravení otvorene pomenovávať aj nepríjemné problémy a ponúkať ich riešenia. Neprimerané sľuby spôsobujú vážne problémy a vo svojom dôsledku sú zdrojom sklamaní a nespokojnosti občanov s politikou.

Politické strany spravidla oslovujú svojich členov a prívržencov marketingovými heslami na „jednej A4“, v lepšom prípade programovými zásadami na jedno - dve volebné obdobia. Je len prirodzené, že väčšina z takýchto strán má iba slabé ideové zakotvenie. Politické strany sa zmenili na záujmové skupiny, ktoré sa pod pláštikom ušľachtilosti snažia o presadenie záujmov svojich zakladateľov či „podporovateľov“. To im nedovoľuje presadzovať väčšie zmeny, mať víziu krajiny a pevne zastávať určité hodnoty. Hodnotovým debatám sa naše politické elity spravidla vyhýbajú. Niektorí sa k tejto rezignácii aj otvorene hlásia. Nechcú si totiž nikoho pohnevať, ani ohroziť svoj starostlivo budovaný mediálny

imidž. Politika sa však bez hodnôt a ideí robiť nedá. Cieľom politickej strany musí byť získanie podielu na moci a presadzovanie vízie fungujúceho štátu, nie partikulárnych záujmov, ktoré sa menia v závislosti od aktuálnych výsledkov prieskumov verejnej mienky.

SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA presadzuje realistickú politiku

Dynamika doby a s ňou súvisiace politické zmeny zreteľne ukazujú odklon časti voličov od doterajšieho politického a mediálneho stereotypu a prináša celý rad námetov na diskusiu. Zdá sa, že momentálne je v kurze politika založená na škandalizácii, vulgarizmoch, vyhrážkach vešaním na kandelábre a všetkých tých jednoducho znejúcich návodov na riešenie zložitých problémov.

Stranícka politika a konkurencia politických strán pre SLOVENSKÚ KONZERVATÍVNU STRANU však nie je iba snahou o moc, ale čo najefektívnejšou metódou správy štátu, ktorá smeruje k maximálnemu spoločenskému prospechu. Naša politická argumentácia, ako aj realizácia našej politiky vychádza z predpokladu, že politický konkurent koná s rovnakou spoločenskou zodpovednosťou ako my. Hrubosť, s ktorou sa v politike stretávame, neodrádza voličov od voľby iných strán, ale znižuje dôveru verejnosti v opodstatnenie a účelnosť politických strán ako takých.

Sme presvedčení, že politici majú povinnosť pravdivo pomenovávať aj znepokojujúce spoločenské situácie a zároveň ponúkať vecnú cestu k ich riešeniu. Presadzovanie politických cieľov hrubosťou a zlomyseľným osočovaním však zásadne odmietame. Takúto politiku, nech je pre média akokoľvek prítlačlivá, považujeme za farizejskú, pretože ignoruje reálne problémy a nahrádza ich zástupnými kauzami. SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA takúto politiku robiť nechce. Práve naopak, vyhraňujeme sa proti povrchnosti falošného boja dobrých proti zlým, ktorý vedie

spoločnosť do prehlbujúceho sa chaosu. Sme realisti a vieme, že „ušľachtilý“ boj dobra so zlom zvädzajú len rozprávkové bytosti, nie ľudia v reálnom svete.

Odmietame podnecovanie nenávisťi a rovnako odmietame pokrytecký boj proti extrémizmu. Politici vymýšľajú protiextrémistické spojenectvá namiesto toho, aby riešili problémy sociálneho vylúčenia, chudoby, či ťažšej vzdelateľnosti detí zo sociálne znevýhodňujúceho prostredia. To sú reálne problémy našej spoločnosti, nie extrémizmus, ten je ich dôsledkom. Musíme vychádzať z poznania reálneho stavu vecí a chceme sa orientovať na riešenie príčin, nie následkov.

Sme proti ideológii ľavicového liberalizmu, ktorú v súčasnosti považujeme za rovnaké nebezpečenstvo ako pravicový extrémizmus a ako akúkoľvek totalitu, ktorá sa človeku snaží vnútiť určitú podobu dobrého života.

Nepovažujeme za žiaduce a už vôbec nie spoločensky osožné, ak sa politici chvália predkladaním množstva povrchných zákonov. Spoločnosť sa nevyvíja tak rýchle ako nový telefón. Povrchné zákony riešia spravidla iba dôsledky problémov, neodstraňujú ich príčiny. Výsledkom je množstvo legislatívnych úprav, v ktorých sa občania nedokážu zorientovať. Nie preto, že sú hlúpi, ale preto, že tých pravidiel je priveľa a kvalitu života nijako výrazne nezlepšujú.

Chceme a budeme presadzovať naše hodnoty a programové princípy prevzatím zodpovedajúceho dielu vládnej zodpovednosti určeného výsledkom volieb, a to v spolupráci s demokratickými stranami, s ktorými si budeme hodnotovo a programovo blízki. Nebudeme dávať občanom neprimerané sľuby, ktorých nesplnenie je podstatným zdrojom sklamaní z politiky.

Koho chce SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA osloviť?

Základnou podmienkou rastu životnej úrovne je fungujúca ekonomika, v ktorej si jednotlivci vlastným úsilím zlepšujú svoju situáciu. Úlohou politikov je vytvoriť im na to podmienky. Na druhej strane chápeme, že povinnosťou politikov je zlepšovať životnú úroveň tých najviac zraniteľných, pretože aj oni by mali profitovať z ekonomického rastu. SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA sa usiluje o solidaritu medzi generáciami, solidaritu so slabými, chorými a hendikepovanými. Na druhej strane sme presvedčení, že sociálny systém nesmie predstavovať alternatívu k pracovitosti, pretože to prispieva k spochybňovaniu solidarity ako základnej spoločenskej hodnoty.

Žiadna politická strana, či vláda nedokáže ľuďom zvýšiť životnú úroveň, tí, ktorí to tvrdia, klamú svojich voličov. SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA sa bude usilovať kultivovať prostredie, aby si ľudia mohli zabezpečiť zvýšenie životnej úrovne sami. Na druhej strane chápeme, že prvoradou povinnosťou je zlepšovať životnú úroveň tých najviac zraniteľných. SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA sa usiluje o solidaritu medzi generáciami, solidaritu so slabými, chorými a hendikepovanými. Sme však presvedčení, že sociálny systém nesmie predstavovať alternatívu k pracovitosti, pretože to prispieva k spochybňovaniu solidarity ako základnej spoločenskej hodnoty.

SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA chce osloviť ľudí, ktorí netúžia po rovnostárskej spoločnosti a po „sociálnych“ balíčkoch, ktorí veria vo vlastné schopnosti a nespoliehajú sa na to, čo dostanú od štátu. Chce osloviť ľudí, ktorí si uvedomujú, že ak by sa ako jednotlivci sústredili len na svoju slobodu, spoločnosť by smerovala do chaosu. Ľudí, ktorí sú snaživí a vedia, že za svoje šťastie a za šťastie svojich blízkych zodpovedajú predovšetkým oni sami. Ambíciou strany je osloviť inteligentných ľudí, inteligentných v tom zmysle, že považujú za prirodzené, že za svoje šťastie a spokojnosť a za šťastie a spokojnosť svojich blízkych zodpovedajú predovšetkým oni sami. Ľudí, ktorí od štátu očakávajú, že im vytvorí férové podmienky na to, aby sa o seba mohli postarať. Ľudí, ktorí veria, že usilovnosť

prináša plody a že poctivosť sa vypláca. Im je adresovaná politika SKS, ktorej cieľom je vytvárať také pravidlá, aby sa snaživí a čestní ľudia neocitli na okraji záujmu.

U svojich prívržencov strana predpokladá racionálny prístup k problémom, teda že kľúčové rozhodnutia skúmajú a preverujú z hľadiska motivácie (hľadanie a vysvetlenie dôvodov na realizáciu konkrétnych krokov, opatrení a postupov) a kalkulácie (odhad nákladov, prínosov a rizík). Nemá záujem o dogmatikov, ktorí majú dlho problém osvojiť si konkrétnu tému a následne im tiež dlho trvá (aj keď sa presvedčili o svojom omyle) túto tému opustiť.

Hodnoty SLOVENSKEJ KONZERVATÍVNEJ STRANY

SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA chce presadzovať hodnotovo ukotvenú politiku. Hlavným problémom súčasnej duchovnej a hodnotovej krízy (nielen sa Slovensku) je, že sa zo spoločnosti vytráca akýkoľvek všeobecne akceptovaný hodnotový systém. Je to problém celej európskej civilizácie a je spojený predovšetkým s druhou svetovou vojnou a s holocaustom. Pred druhou svetovou vojnou prakticky všetky veci, ktoré dnes vyžadujú inštitucionálne riešenie, rozhodoval niekto iný: učiteľ, farár, starosta, otcovia rodín. Stáročia sa utváral všeobecne akceptovaný hodnotový systém, nepísaný, no spoločnosť sa s ním stotožnila, žila s ním a spoliehala sa naň. Takýto systém sa však zrútil spolu s nástupom nacizmu a s objavom priemyslového modelu genocídy.

Západná spoločnosť sa po druhej svetovej vojne upriamila na nový integrujúci hodnotový systém, ktorým sa stalo oživenie myšlienok Jeana-Jacquesa Rousseaua a Voltaira o prirodzených a neodňateľných ľudských právach. Tie však automaticky nefungujú v spoločnosti bez hodnôt, bolo ich teda potrebné podporiť autoritou úradov a práva. Výsledkom je, že na inštitúcie a súdy prenášame takmer všetko rozhodovanie.

Základom hodnotovo ukotvenej politiky musí byť realistický obraz jednotlivca, ktorému bude slúžiť. Ako teda chápeme jednotlivca? SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA na rozdiel od jednostranne individualistických alebo kolektívnych prístupov chápe, že základ spoločnosti tvoria samostatné slobodné osobnosti, ktoré sú spojené do spoločenstva, pretože len v ňom sa dokážu naplno realizovať. Individualistický prístup totiž ignoruje akúkoľvek záväznosť a zodpovednosť voči spoločnosti a vidí v nej iba prostriedok na vlastné egoistické ciele, popierajúc sociálny charakter človeka. Na druhej strane je kolektivismus, ktorý stavia spoločnosť nadovšetko, a jednotlivca zbavuje osobnej dôstojnosti. Oba systémy vychádzajú z nesprávneho pochopenia človeka.

Človek je slobodnou bytosťou, je však prirodzene determinovaný jednak biologickými danosťami a sociálnym prostredím, do ktorého sa narodí a v ktorom vyrastá. Absolútne zdôrazňovanie či už slobody alebo determinovanosti prostredím vedie k neprirodzeným a nežiaducim politickým dôsledkom. Ľudia sú si rovní v dôstojnosti, nie sú však rovnakí. Snaha o vyrovnávanie rozdielov bráni rozvoju spoločnosti a bez použitia násilia je dlhodobo neudržateľná. Na druhej strane prílišné preferovanie slobody ničí spolupatričnosť a robí zo spoločnosti množinu atomizovaných jednotlivcov, ktorých nezaujímá nič okrem vlastného prospechu. To prirodzene vedie k strate záujmu o veci verejné a vedie spoločnosť do chaosu.

V ostatných dekádach čelila naša krajina ideológiám, ktoré absolutizovali buď rovnosť alebo slobodu. Zabudli však na bratstvo, princíp, ktorý je pre jednotu spoločnosti kľúčový. Človek je spoločenská bytosť. Sám osebe nie je sebestačný, ale svoj plný rozvoj dosahuje v spoločnosti. Vzájomné vzťahy medzi ľuďmi a život celej spoločnosti sa preto majú budovať na princípoch slobody, zodpovednosti, solidarity a subsidiarity.

Úlohou štátu je vytvoriť bezpečné podmienky, ktoré umožnia rozvoj spoločnosti a prosperitu občanov. Rozvoj spoločnosti a prosperita jednotlivca sa navzájom dopĺňajú. Ak

by však medzi nimi vzniklo nejaké napätie, platí zásada, že rozvoj spoločnosti ako celku má prednosť pred prosperitou jednotlivca. Ak si malé skupiny občanov spravia koníčka z toho, že tvrdošijným presadzovaním často neodôvodneného a nezmyselného „verejného“ záujmu hodlajú blokovat' a atakovať aj zmysluplné zámery a akcie, potom s veľkou pravdepodobnosťou dostane prednosť štát pred jednotlivcom.

Ideológia ovládajúca dnešné mainstreamové politické myslenie v západnej Európe, uprednostňuje záujmy určitých (anonymných) skupín pred záujmami (konkrétnych) jednotlivcov a celej spoločnosti. Jej cieľom je urobiť ľudí „šťastnými“ podľa predstáv ideológie, vytvoriť novú spoločnosť a odstrániť zároveň všetky prekážky, ktoré tomuto posvätnému cieľu bránia. Takýmito prekážkami sú dnes predovšetkým tradičné spoločenské štruktúry – národ a národný štát, náboženstvo a dokonca aj úplne prirodzený základ spoločnosti – pohlavná identita. Prekážkou na dosiahnutie cieľov totalitných ideológov sa stala aj rodina, ktorej po generácie rešpektovaná a nemenná pozícia je oslabovaná predstavami a projektmi popierajúcimi prirodzenú úlohu oboch pohlaví v rodine, v spoločnosti a pri výchove detí.

SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA je proti nanucovaniu podobnej „progresivistickej“ ideológie prostredníctvom pretláčania rodových a im podobných teórií v medzinárodných zmluvách. Ideológiu extrémneho ľavicového liberalizmu považujeme za rovnaké totalitné nebezpečenstvo ako pravicový extrémizmus. Ak sa Slovensko na základe ústavy hlási k cyrilo-metodskej tradícii, je považujeme takisto za nevyhnutné, aby konkrétnymi skutkami zaujalo svoje miesto v nevyhlásenej celosvetovej vojne proti kresťanstvu.

Snahy o oslabenie a zrušenie tradičných štruktúr spoločnosti sa maskujú vznešenými pojmami boja za ľudské práva, či snáh o európsku integráciu. Presadzujú sa ako žiaduce, pretože realizujú princíp rovnosti. Idea slobody sa dostáva do úzadia a je

nahrádzaná svojvôľou bez spoločenskej zodpovednosti a na princíp spolupatričnosti, (bratstva) sme v konzumnej spoločnosti už takmer zabudli. Tento prístup považuje SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA za absurdný, protirečiaci základným princípom liberálnej demokracie. Kým komunizmus presadzoval ekonomickú rovnosť ako spoločenskú hodnotu, súčasná ideológia chce meniť nielen spoločnosť, ale aj samotnú ľudskú prirodzenosť a identitu.

SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA prirodzene chápe a rešpektuje, že ani príslušníci menšín nesmú byť v civilizovanej demokratickej spoločnosti znevýhodňovaní. Úlohou štátu je však vytvoriť im podmienky na rovnosť príležitostí, aby sa uplatnili vo väčšinovej spoločnosti, nie korigovať pravidlá väčšinovej spoločnosti v súlade s diktátom menšiny.

Rozklad tradičných spoločenských štruktúr vnímame ako hrozbu, ktorá uvádza spoločnosť do nebezpečného chaosu. Zaužívané pravidlá sa stále viac spochybňujú a nové pravidlá zjavne nefungujú. Základné štruktúry spoločnosti, akými sú rodina, obec či štát sú vymedzené právami a povinnosťami. Tieto vnímame ako prirodzené a nespochybniteľné. Popieranie tradičných štruktúr a presadzovanie nových modelov rodiny a štátu vyvoláva znepokojenie, pretože sa deje presadzovaním legislatívy, ktorú väčšina ľudí nevníma ako prirodzenú, ale ako umelý konštrukt. Tento jav môže mať mimoriadne nebezpečné dôsledky. Ktokoľvek a kedykoľvek môže prísť s novým nápadom, novým kurióznym právom (dnes práva zvierat, zajtra práva izbových rastlín a pozajtra môže mať svoje práva napr. aj telefón). V tejto situácii je prirodzené, že ľudia majú obavy zo spleti noriem, príkazov a zákazov, ktoré v ničom nepomáhajú, pretože sú spravidla aktuálne a zaujímavé len pre špecifické skupiny.

Ostro sa vyhraňujeme voči postupnému okliešťovaniu základných slobôd jednotlivca na úkor práv aplikovateľných len na skupiny (náboženské, sexuálne, rasové...).

Rešpektujeme rovnosť - v zmysle rovnosti pred zákonom a v zmysle rovnosti príležitostí. Rovnosť však nesmie byť zamieňaná za rovnakosť a nesmie byť presadzovaná na úkor základných slobôd. Úlohou štátu nie je vnucovať ľuďom predstavy „lepšieho“ života, ktorý majú žiť. To je cesta späť do totality. Štát musí zabezpečiť jednotlivcom také podmienky, aby mali možnosť realizovať svoje vlastné predstavy o vlastnom živote.

Výlučný dôraz na individualistické hodnoty však nestačí. Zdôrazňovanie slobody, ktoré tak často počúvame z úst „liberálov“, je len slabým hodnotovým východiskom politiky. Áno, sloboda človeka je nesmierne dôležitá. Zároveň však nesmieme zabúdať na to, že človek je tvor spoločenský. Potrebuje žiť v spoločnosti a potrebuje si v nej nájsť miesto. Politika SKS zohľadňuje preto aj sociálnu dimenziu človeka a realizuje sa v súlade so spoločenskými hodnotami rešpektu, vzájomnosti a súdržnosti.

Ako nebezpečný problém dnešnej spoločnosti vnímame fakt, že veľká časť jednotlivcov sa cíti zo spoločnosti vylúčená. Sociálne vylúčenie je spôsobené podmienkami, ktoré viacerých jednotlivcov nútia žiť na hranici chudoby. Na Slovensku neohrozuje len nezamestnaných, ale veľmi často aj pracujúcich, rodiny s väčším počtom detí, neúplné rodiny a seniorov. Sociálne vylúčenie produkuje beznádej a skepsu, ktoré v konečnom dôsledku často vedú inak racionálnych ľudí k nedôvere voči politikom. Súčasná politika problém rastúceho množstva sociálne vylúčených a jeho škodlivosti pre celú spoločnosť nerieši efektívne a zatvára oči pred tým, že práve to je jeden z dôvodov klesajúcej dôvery v politiku samotnú.

Základnou podmienkou dôstojného života v prosperujúcej spoločnosti je pocit bezpečia, medzinárodná stabilita a mier. Sme presvedčení, že je v záujme občanov SR, aby mala EÚ v globálnom svete dostatočne silný a jednotný hlas. Podporujeme preto procesy a dohody, ktoré k tomu vedú. Za rovnako dôležité považujeme zachovanie a rozvoj euroatlantických vzťahov ako zásadnú podmienku bezpečnosti Európy aj celého sveta.

Prosperita a blahobyt sú neoddeliteľne späté s inštitútom súkromného vlastníctva a slobodného trhu. Ten však musí mať vymedzené jasné a prísne pravidlá, na ktoré dohliadajú zodpovedné inštitúcie. Cieľom súkromného podnikania je prirodzene dosahovanie zisku. Zisk však nesmie mať prednosť pred právom a morálkou, inak sa v spoločnosti naruší sociálna súdržnosť.

Vízia funkčného štátu

SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA bude rozvíjať koncepciu funkčného štátu, štátu pre občanov, štátu „obťažujúceho“ jednotlivcov v najmenšej možnej miere. Úlohou funkčného štátu je sú férové pravidlá, ktoré budú jednotlivci dodržiavať preto, že ich dodržiavanie racionálne vyhodnotia ako výhodné. Až potom môžeme očakávať, že sa aj na Slovensku bude rešpektovať duch zákonov. Dnes sa totiž spravidla rešpektuje len litera zákona.

Naša krajina potrebuje jednoduché a efektívne pravidlá. Nevychádzame pritom zo žiadnych zložitých úvah, ale z chápania spoločnosti ako zložitého systému.

Všetky zložité systémy (aj spoločenské), aby neskolabovali, sa musia riadiť nekomplikovanými princípmi. V podstate ich možno zhrnúť do dvoch základných požiadaviek:

1. jednoduché pravidlá,
2. spätná väzba.

Prvá z požiadaviek vyplýva z toho, že Boh (príroda, Urheber, ...) si príliš nezakladá na komplikovanosti a na riadenie vesmíru či prírody nepotrebuje príliš veľa a zložitých vzorcov a formúl.

Druhá je poistkou pred „chaosom“, ku ktorému by inak každý systém smeroval. Pod pojmom „chaos“ si však netreba predstavovať len neporiadok, neusporiadanosť, či dezorganizáciu. Ide o výraz zohľadňujúci prvok náhodnosti (neurčitosti) obsiahnutý v každom systéme s veľkým počtom prvkov. Ide o princíp, ktorý vyplýva zo samotnej podstaty hromadných dejov, o princíp súvisiaci s pojmami ako sú pravdepodobnosť a náhodnosť (náhoda). Spätná väzba je teda akousi „obranou“ systému, ktorá zo stoviek a tisícov možných náhodných smerov jeho vývoja „vyberá“ tie, ktoré neohrozujú existenciu.

Preto v politike presadzujeme model jednoduchého a funkčného štátu. Jednoduchý a funkčný štát má len tie kompetencie, ktoré dokáže riešiť lepšie ako jednotlivec, rodina, obec či kraj. Jednoduchý a fungujúci štát namiesto sociálneho inžinierstva a falošnej solidarity, pestuje solidaritu, ktorá je morálne opodstatnená – prirodzenú solidaritu. Tá je predpokladom silnej prosperujúcej spoločnosti, ktorá svojich členov chráni a vytvára im podmienky pre ich osobný rozvoj.

Nie je to tak dávno, kedy sa každý musel postarať sám o seba, zodpovedal za kvalitu svojho života a života svojich najbližších. Kto to nevedel alebo nedokázal, o toho sa postarala rodina. Kto nechcel alebo nevládal pracovať a nemal ochotných príbuzných, ten trel biedu. V súčasnosti je úlohou štátu poskytnúť záchrannú sieť ľuďom, ktorí sa ocitli v núdzi.

Na druhej strane sme však svedkami toho, že často aj ľuďom, ktorí pracovať odmietajú, dávame sociálne dávky a príspevky na deti, ktorých plodenie a rodenie sa stalo často ich jediným výrobným prostriedkom. Paradoxom navyše je, že tieto finančné prostriedky často skončia u predajcov alkoholu, dílerov drog, či v herných automatoch. Nemali by sme tiež ignorovať, ako istá skupina našich spoluobčanov mení časti miest na „vylúčené lokality“, a štát (čiže my všetci) prispieva a bude prispievať nielen na ich nové bývanie, ale aj na likvidáciu domov, ktoré „vybývali“.

V súvislosti s tzv. sociálne vylúčenými lokalitami, ktorých počet utešene rastie, si treba uvedomiť, že v nich zväčša nebývajú iba ľudia chudobní. Mnohí sú tam jednoducho preto, že iný spôsob života si ani nevedia predstaviť, predtým bývali v bytoch, ktoré zdevastovali, prípadne sa neboli schopní a ochotní prispôbiť bežným požiadavkám, týkajúcim sa poriadku a spolužitia s ostatnými. A preto sa museli vystáhovať a nemožno sa diviť, že im nikto ďalší byt neprenajme. Funkčný štát by sa týmto javom nemal iba nečinne prizerať a zodpovední politici by na týchto problémoch nemali len mediálne parazitovať.

Naozaj chudobní ľudia, ľudia s minimom prostriedkov (dôchodcovia, ktorí z nízkych dôchodkov nevládku uhrádzať náklady na bývanie, invalidi, matky – samoživiteľky a pod.) bývajú v rôznych častiach našich miest a obcí bez toho, aby pociťovali potrebu sústrediť sa v lokalitách „vylúčených“. Viacerí z nich dokážu vyžiť iba zo sociálnych dávok a príspevkov na bývanie, ktoré sú však rovnaké pre ľudí bývajúcich v normálnych bytoch a aj pre obyvateľov „vylúčených“ osád. A ak hovoríme o problematike sociálneho bývania, tak musíme hovoriť nielen o Rómoch, bezdomovcoch a pod., ale aj o spomenutej skupine ľudí, reálne ohrozovaných chudobou.

Človek je racionálna bytosť – koná tak, aby zo situácie, v ktorej sa nachádza, čo najviac profitoval. Práve preto je nevyhnutné, aby boli pravidlá v spoločnosti nastavené rozumne, teda tak, aby racionálne konanie jednotlivcov nebolo spoločensky škodlivé. Príkladom racionálneho a zároveň spoločensky škodlivého správania je napríklad nezamestnanosť Rómov – ich spôsob života je spravidla podmienený racionálnou voľbou, pretože väčšine z nich sa v súčasnom sociálnom systéme neoplatí pracovať. Ich životná úroveň by totiž po nástupe do zamestnania klesla.

Ďalším príkladom je korupčné správanie sa – ak sa takýto typ správania bude „vyplácať“ a nebude zákonom dostatočne regulovaný a postihovaný, ľudia budú korupčné

správanie sa naďalej používať - všetci, nie len politici, pretože každý má racionálny záujem zlepšiť svoju situáciu.

Úlohou funkčného štátu je určovať férové pravidlá, ktoré budú jednotlivci dodržiavať preto, že ich dodržiavanie racionálne vyhodnotia ako výhodné.

Ľudské práva a demokracia

Rešpekt k ľudským právam považuje SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA za samozrejmy. Nesúhlasíme však s aktuálnym trendom zneužívania ľudských práv ako jediného zdôvodnenia pozitívnej diskriminácie. Znevýhodneným skupinám štát musí vytvoriť podmienky pre rovnosť šancí, to však neznamená vytvorenie podmienok, ktoré budú tieto skupiny zvyhodňovať v porovnaní s väčšinou. Takýto prístup považujeme za hrozbu pre sociálny zmier. Ľudské práva by nemali slúžiť ako argument na zdôvodnenie každého návrhu, ktorý sa prieči zdravému rozumu a pre ktorý neexistujú iné podporné argumenty.

V prvom rade sme za to, aby sa ľudsko-právna argumentácia týkala iba práv jednotlivcov. Ochranu menšín považujeme za prirodzenú súčasť civilizovanej demokratickej spoločnosti, ale nesúhlasíme so zneužívaním ľudsko-právnej argumentácie na zdôvodňovanie skupinových práv, čoho výsledkom je neprimeraná pozitívna diskriminácia, s výsledkom spoločensky škodlivého delenia na „my“ a „oni“. Takýto prístup vyvoláva v spoločnosti konflikty a „normálny človek“, ktorý nie je homosexuál, imigrant, moslim či príslušník privilegovanej národnostnej menšiny môže nadobudnúť pocit, že na neho sa mnohé práva nevzťahujú.

Ľudské práva majú predsa základ v uznaní dôstojnosti ľudskej bytosti, patria ľudskej bytosti ako takej, nie len Rómom, homosexuálom, prisťahovalcom a pod. Voláme po rovnom prístupe a zastavení pokryteckého „zneužívania“ ľudských práv na presadzovanie rôznych

individualistických požiadaviek. Takisto sme kategoricky proti diskriminácii. Je neprípustné, aby bol niekto z dôvodu príslušnosti k náboženstvu, rase, farbe pleti a pod. znevýhodňovaný, ale zároveň tvrdo odmietame, aby bol niekto na základe pohlavia, príslušnosti k náboženstvu, rase, farbe pleti a pod. zvýhodňovaný. Oba prístupy majú dokázateľne negatívny dopad na spoločnosť a preto ich SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA považuje za neprijateľné a pre všetkých jednoznačne presadzuje rovnosť šancí.

Tragickým omylom súčasnosti je domnienka, že základom demokracie je „priemerná hodnota“ názorov obyvateľov vyjadrená voľbami. Musíme si uvedomiť, že úplne splniť želania všetkých nie je možné, čiže „čistá“ demokracia prakticky nie je možná. V každodennom živote sa veľmi často a dobrovoľne podriaďujeme tomu, čo rozhodli iní. Väčšina spoločnosti celkom prirodzene akceptuje, že v školách učebné osnovy určujú našim deťom, čo sa majú učiť, diaľnice, po ktorých jazdíme, vymedzili projektanti bez toho, aby o tom rozhodoval „ľud“. Demokratická politika je vždy výsledkom kompromisov. Každý názor má svojich stúpencov, aj svojich odporcov. Vyhovieť všetkým sa nedá a treba povedať, že vždy existuje časť ľudí, ktorí budú vyslovene nespokojní. V súčasnosti sa nespokojnosť vyjadruje s neuveriteľnou ľahkosťou anonymne napríklad na sociálnych sieťach či na internete. Problém je však v tom, že viacerí tento prirodzený jav zneužívajú a zakladajú na ňom neopodstatnenú kritiku demokracie. Iste, demokracia nie je bezchybná, ale všetko iné je len istou formou totality.

SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA považuje za mimoriadne dôležité posilňovať občiansku spoločnosť, vychovávať a povzbudzovať jednotlivcov k občianskej angažovanosti. Demokracia neprežije bez toho, aby sa ľudia nezapájali do verejného života a nestali sa prirodzenými lídrami. No lídrom sa človek nestane preto, že ho tak označia novinári a už vôbec nie preto, že sa sám považuje za lídra. Prirodzení lídri či elity by mali vziť z inteligentných, verejne angažovaných jednotlivcov, ktorí budú mať schopnosť zapáľovať ostatných pre svoje idey. Takéto elity nebudú na posmech. Spoločnosť ich bude

prirodzene rešpektovať. Dôvera v demokraciu bude obnovená len vtedy, ak inteligentní ľudia nerezignujú a budú sa intenzívne zapájať do politiky.

Demokratický politický systém, ako ho v Európe poznáme viac ako sto rokov, vyrástol na masových politických stranách. Nie je totiž predstaviteľné, aby sa politika odohrávala ako aktivita miliónov v spoločnosti rozptýlených a ničím nespájaných indivíduí. To vo veľkej spoločnosti možné nie je, a preto musí existovať určitý spôsob ako agregovať názory miliónov občanov. A lepší agregačný mechanizmus, než je dobrovoľné združovanie sa ľudí do politických strán na základe istého ideologického súzvuku, doteraz nikto nevymyslel. Predchádzajúce alternatívne mechanizmy agregácie (napr. korporativizmus) nemali s demokraciou nič spoločné. Napríklad taliansky fašizmus bol verziou korporativizmu. Podmienkou existencie masovej politickej strany je, že musí rešpektovať jasné demokratické pravidlá, musí v nej fungovať prirodzený výber a musí vygenerovať tých najschopnejších.

Predstavme si „nepoliticky“ fungujúci parlament. V ideálnom prípade by v ňom sedelo 150 nezávislých indivíduí hlasujúcich iba v súlade so sebou samým („podľa vlastného vedomia a svedomia“). Výsledky každého hlasovania takýchto absolútne nezávislých individualít by však boli vždy stávkou v lotérii a s takýmto zákonodarným zborom by nedokázala spolupracovať žiadna vláda na svete. Nikdy by si nemohla byť istá, ktoré z návrhov jej prejdú, nedokázala by realizovať žiadny zo svojich sľubov, plánov a zámerov. Vláda musí disponovať spoľahlivou parlamentnou väčšinou. A čo by sa napríklad stalo, keby sa v „nezávislých“ poslancoch zo dňa na deň „prebudilo svedomie“ a mali by odrazu na niektoré riešenia iný názor? Pred každým hlasovaním by hrozilo, že sa bude začínať vždy od začiatku.

Viera prívržencov „nepolitickej“ politiky pramení z presvedčenia, že v anarchizujúcom sa svete existujú samozvané „elity“ pripravené chopiť sa moci. Sociálna

úzkosť a strach z budúcnosti sú živnou pôdou pre najrôznejších populistov, extrémistov a demagógov, otvárajú do parlamentu cestu subjektom, ktoré s klasickou štandardnou politikou nemajú nič spoločné. Objavujú sa rôzne prúdy a hnutia hlásiace sa k princípom „nepolitickej“ politiky, snažiace sa oživiť princípy priameho hlasovania či referenda. Zdá sa, že sme sa definitívne zbavili marxistickej a komunistickej ideológie, lenže objavujú sa ideológie nové, ktoré sú síce mäkšie, no sú takisto agresívne – multikulturalizmus, transnacionalizmus, feminizmus, genderizmus, homosexualizmus, hunam-rightizmus a pod., spochybňujúce úctu k vlastnému štátu a negujúce hodnoty tradičnej rodiny a pod.

Obnovenie dôvery v demokratické inštitúcie bude dlhodobým procesom. Nevyhnutným krokom, ktorý tento proces u nás naštartuje, bude zrušenie jedného volebného obvodu, aby sa celoštátna politika dostala bližšie k ľuďom. Zrušili sme Mečiarove amnestie, teraz musíme odstrániť aj systém jedného volebného obvodu, ktorý robí zo straníckej politiky záležitosť straníckych centrál, je živnou pôdou pre oportunistov a korupciu a deformuje politiku na choré uctievanie kultu osobnosti predsedu strany. Zavedením viacerých volebných obvodov chce SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA posunúť slovenskú demokraciu na kvalitatívne vyššiu úroveň. Politické strany by mali reálne pracovať v regiónoch a voliči by mali poznať kandidátov, ktorí budú hájiť ich záujmy v NR SR.

Výzvy, ktorým bude Slovensko čeliť

Najväčším problémom, ktorému bude Slovensko, Európa a svet v blízkej budúcnosti čeliť, bude identifikácia skutočných problémov a schopnosť naučiť sa odfiltrovať zástupné kauzy a pseudoproblémy od tých reálnych. Dnes sme svedkami globálneho trendu politickej korektnosti, ku ktorému sa u nás hlásia takmer všetky politické strany. Politická korektnosť

je však príklad pseudoproblému par excellence. To, že Cigánov premenujeme na Rómov, že utečencov označíme za ekonomických migrantov, nám nijako neuláhčí riešenie problémov, ktoré s týmito skupinami súvisia. Naopak, ak niekto príde s efektívnym riešením rómskej problematiky, ľudom bude úplne jedno, či sa politika presadí ako riešenie rómskej otázky, cigánskeho problému, alebo problematiky sociálne vylúčených komunít. Problémom totiž nie je používanie eufemizmov, ale dlhodobé ignorovanie podstaty problémov.

Zložité problémy majú zriedkakedy jednoduché riešenia. Dnešní populistí sa snažia ľudí presvedčiť, že takéto riešenia existujú a „zlí“ politici, oligarchovia, či tajné spolky, ktoré ovládajú svet, zaťato bránia ich realizácii. Sľubujú, že keď sa dostanú k moci, zavedú všetky svoje dobré idey do praxe a problémy sa stratia. Väčšina z ich nápadov má však vážne trhliny – nezodpovedajú realite. Napríklad domnienky, že Slovensku by vystúpenie z EÚ a NATO pomohlo, ignorujú politickú, ekonomickú aj bezpečnostnú realitu.

SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA bude aj v tejto situácii vytrvalo robiť politiku, ktorá sa nebude opierať o konšpirácie, domnienky, dojmy a falošné ilúzie, ale o overiteľné fakty. Na dobrodružné pokusy nie je vhodný čas. Nemôžeme sa donekonečna tváriť, že na nás niekto pácha krivdu, ani neustále začínať odznova a po niekoľkých dekádach vybehnúť na barikády robiť revolúciu. Ak chceme zlepšiť kvalitu života na Slovensku, nesmieme si stavať vzdušné zámky, ale dlhodobo, vytrvalo a zodpovedne pracovať.

Udržanie sociálneho zmiernu

Rastúce nerovnosti medzi malou a stále bohatšou skupinou jednotlivcov a väčšinou, ktorá sa nachádza v nezávideniahodnej finančnej kondícii, považuje SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA za obrovský globálny problém a za najväčšie riziko pre Slovensko.

Sociálna súdržnosť je v našej spoločnosti výrazne narušená, pretože elity, resp. najvyššie príjmové vrstvy nemajú u väčšiny legitimitu – úprimné celospoločenské uznanie ich úspechu. V očiach stredných a najnižších vrstiev sa do pozície elít dostali ich príslušníci zväčša nezaslúžene. Základná premisa úspešného self-made-mana, teda človeka, ktorý sa vypracoval vďaka správnej kombinácii talentu, usilovnej práce a troche šťastia, s ktorým by sa bežní ľudia chceli identifikovať, v našej spoločnosti nefunguje. Mnohí majú pocit, že cesta k úspechu je vždy cestou morálnej flexibility, ak nie rovno podvodov.

Obraz úspešného človeka je v každej spoločnosti vzorom. Ak však v našej spoločnosti neexistujú úspešní ľudia (alebo je ich len veľmi málo), ktorí sa k svojmu úspechu dostali vlastnou cieľavedomou a morálne akceptovateľnou činnosťou, potom je prirodzenou reakciou ostatných, že budú vo svojich individuálnych životoch opakovať schému úspechu morálne pochybných elít. Inými slovami, budú sa snažiť zlepšiť svoje sociálne postavenie akýmkoľvek spôsobom (často nemorálnym a nezákonným).

Negatívna reakcia strednej triedy (ak niečo také vôbec ešte existuje) sa však nezameria len na morálne vyprázdnené elity. Jej nevraživosť sa sústreďuje aj na najnižšie vrstvy spoločnosti – na sociálne odkázané, marginalizované skupiny. Najmä Rómov vnímajú mnohí pracujúci ako zdroj problémov a považujú náklady sociálneho štátu na túto skupinu za príčinu vlastného strádania (v porovnaní s viacerými poberateľmi dávok má veľa ľudí nižšie príjmy).

V súčasnosti predstavujú kľúčový sociálny problém ťažkosti ľudí, ktorí usilovne pracujú, čestne platia štátu dane a odvody – a majú problém uhrádzať faktúry, riešiť nepredvídateľné výdavky, kvalitne sa stravovať, či ísť aspoň raz ročne na dovolenku. SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA tento jav považuje za najväčšie riziko pre budúci vývoj krajiny. Chudoba totiž nie je dočasným, ale dlhodobým problémom, ktorý sa prenáša

jednak do staroby (nízky dôchodok) a jednak na ďalšie generácie – deti zo znevýhodňujúceho prostredia majú značne obmedzené šance vymaniť sa z chudoby.

Ohrozenými skupinami, ktoré si vlastnými silami dokážu zabezpečiť len minimálne uspokojenie základných potrieb, už nie sú len deti, dôchodcovia, invalidi a nezamestnaní, ale aj veľká časť práceschopných, ba dokonca zamestnaných ľudí. Dôvodom je práca za nízku mzdu, resp. slabo platená práca. Zamestnávateľov štát zaťažuje obrovskými nákladmi na zamestnancov, v dôsledku čoho „sa“ mzdové náklady znižujú na znesiteľné minimum.

Kým pred rokmi mal kvalifikovaný zamestnanec istotu, že odmena za jeho prácu bude dostatočne vysoká na to, aby ho chránila pred rizikom upadnutia do chudoby, dnes často pozorujeme presný opak. Nízke platy slúžia v mnohých prípadoch na to, aby sa zo sociálnych dávok stal prostriedok na korigovanie trhu práce. Ak totiž beriete smiešne nízku mzdu, platíte nízke sociálne poistné, nevyhnutne to vedie k zníženiu štátnych príjmov. To v konečnom dôsledku znamená nízke sociálne dávky, ktoré nútia ľudí (aj vzdelaných absolventov VŠ) vziať akúkoľvek prácu, za akúkoľvek mzdu. Na prvý pohľad sa to javí ako celkom v poriadku. Problém je však v tom, že s pracujúcou chudobou spoločnosť prichádza o to najcennejšie – o sociálny kapitál a teda v konečnom dôsledku o svoju budúcnosť. Ignorovanie „pracujúcej chudoby“ roztáča veľmi nebezpečnú špirálu. Z krátkodobého hľadiska sa to javí ako celkom zaujímavý sociálny fenomén, z dlhodobého aspektu však ide o obrovský problém pre celú spoločnosť.

Pri riešení problému pracujúcej chudoby je potrebné v prvom rade opustiť nezmyselné pravicovo - ľavicové barikády, pretože tie nijako neprispievajú k riešeniu situácie – len vychylujú problém do extrémov. Neustále zvyšovanie minimálnej mzdy a daňovej záťaže pre zamestnávateľov je len falošným riešením, z ktorého v konečnom dôsledku nemá úžitok ani zamestnanec ani zamestnávateľ.

Hoci výkonnosťou ekonomiky dosahujeme už takmer 80 % európskeho priemeru, naše mzdy sú v porovnaní s bohatými štátmi EÚ ledva tretinové. Dôvodom pre toto zaostávanie je nepriaznivé rozdelenie vyprodukovanej hodnoty medzi prácu a kapitál. Len približne 40 % hrubej pridanej hodnoty sa dostane k zamestnancom v podobe mzdy, v západnej Európe to býva okolo 60 %. Slovensko v minulosti opakovane dosiahlo vysoký ekonomický rast, ale tento rast sa zatiaľ neprejavil v dostatočnej miere na výplatných páskach zamestnancov. Podiel miezd na pridanej hodnote je dlhodobo nízky. Ľudia majú pocit, že napriek ekonomickému rastu sa ich životná úroveň nezlepšuje a že zamestnávateľia ich zdierajú.

Je dobré, že o nízkych platoch sa začalo hovoriť. SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA však považuje za nevyhnutné ponúknuť riešenia, ako tento trend zvrátiť. Nižšie dane a odvody pre zamestnávateľov sú spôsobom, ako vytvoriť priestor pre rast miezd, no nie sú zárukou, že mzdy naozaj budú rásť. Vždy sa môže stať, že zamestnávateľ nevyplatí ušetrené peniaze z nižších daní zamestnancom. Riešením nie je ani trestanie firiem vyššími daňami, ani reštriktívny zákonník práce, ale posilnenie kolektívneho vyjednávania tak, ako je to bežné vo vyspelých štátoch a nové moderné odbory.

SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA hodnotí pozitívne zavedenie povinného zverejňovania ponúkanej mzdy v pracovných inzerátoch. Samotné zverejňovanie mzdy síce zlepšuje pozíciu zamestnanca, no nepovažujeme ho za dostatočné riešenie, pretože neodstraňuje základnú disparitu medzi zamestnancami a zamestnávateľmi. Zamestnanec potrebuje prácu takmer za každú cenu, zatiaľ čo zamestnávateľ bez jedného dodatočného zamestnanca vydrží. Zamestnávateľ z tejto asymetrie profituje tak, že zamestnancovi vyplatí citeľne nižšiu mzdu, než umožňuje jeho produktivita práce. V ekonomikách s nevýkonnými odbormi a nerozvinutým systémom kolektívneho vyjednávania rast miezd preto zvykne zaostávať za rastom ekonomiky. Slovensko je toho žiarivým príkladom.

Politika trhu práce na Slovensku zvykne oscilovať medzi dvoma extrémami: buď je jednostranne naklonená zamestnávateľom a zanedbáva záujmy zamestnancov, alebo naopak v mylnej domnienke robenia akejsi sociálnej politiky robí zamestnávateľom zbytočné problémy. Ani jeden extrém nie je podľa SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA priaznivý. Zdravý rozvoj spoločnosti je podmienený kooperácie zamestnávateľov a zamestnancov, nie ich bojom. Tejto kooperácii však musí štát vytvoriť vhodné podmienky. Súčasné nezmyselné drancovanie ľudí, ktorí tvoria hodnoty nikdy nevytvorí prostredie kooperácie. Bude akurát stupňovať napätie.

O racionálne kompromisy, porovnateľné so západnou či severnou Európou, ktoré by v rozumnej miere zohľadňovali legitímne záujmy oboch strán, zatiaľ politici nejavia záujem. SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA sa napriek tomu bude usilovať o presadenie rovnovážnej politiky. Záujmy zamestnávateľov a zamestnancov by mali byť v rovnováhe, jedna strana by nemala valcovať druhú, len tak sa na Slovensku zvýši životnú úroveň, zabezpečí sociálny zmier a vytvorí skutočná hrádza proti extrémizmu.

Konkurencieschopnosť Slovenska

Konkurenčnou výhodou Slovenska je zatiaľ nesporne nízka cena práce. Spolu s rôznymi stimulmi a úľavami predstavuje najväčšie lákadlo pre zahraničných investorov, ktoré SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA zásadne odmieta. Musíme však byť predvídaví a uvedomiť si, že túto výhodu nebudeme mať večne. Už dnes sú v Európe krajiny, ktorých občania sú ochotní pracovať za menej než Slováci. Naše očakávania týkajúce sa platov rastú, dynamicky sa však vyvíjajú aj nové technológie, ktoré vo výrobe postupne nahrádzajú prácu ľudských rúk. Pre zahraničných investorov môže byť pôsobenie na Slovensku už o pár rokov nevýhodné. Slovensko sa na túto výzvu musí pripraviť.

Súčasná slovenská ekonomika je výrazne podporovaná produkciou zahraničných firiem, ktoré si privezú technológie a na Slovensku využívajú nízku cenu práce. Politika vlády v oblasti investícií by sa mala čo najrýchlejšie prispôbiť realite, vziať do úvahy lacnejšiu pracovnú silu z iných európskych krajín a prechod k automatizovanej výrobe. SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA bude presadzovať, aby sa vláda zamerala na získavanie širšieho spektra investorov. Za výbornú správu by sme považovali získanie investorov z oblasti farmaceutického priemyslu, chemického priemyslu a špecializovaných odvetví strojárstva (napr. so zameraním na zdravotníctvo, pretože tieto odvetvia majú na Slovensku výskumné zázemie). Orientácia na automobilový segment je podľa SLOVENSKEJ KONZERVATÍVNEJ STRANY z dlhodobého hľadiska pre Slovensko mimoriadne nebezpečná a je nevyhnutné ju čo najskôr diverzifikovať.

Ďalej považujeme zo strategického hľadiska za dôležité zaujímať sa o typ aktivít, ktoré plánuje potenciálny investor na Slovensku rozvíjať. Slovensko by sa malo zamerať na pritiahnutie investícií, ktoré nesúvisia len priamo s výrobou, ale preferovať predvýrobné a povýrobné práce. Zatiaľ čo montážne práce si vyžadujú relatívne nízko kvalifikovanú pracovnú silu, predvýrobné a povýrobné procesy poskytnú uplatnenie aj pre kvalifikovaných uchádzačov o prácu.

Pri budovaní konkurencieschopnosti Slovenska nesmie štát zabúdať ani na domáce podniky. Zahraniční investori tvoria síce významný zdroj pracovných miest, no väčšinu poskytujú domáce malé a stredné podniky. Úlohou štátu na ďalšie roky bude vytvoriť vhodné prostredie, aby sa domáce podniky mohli orientovať na rozvoj inovatívnych procesov. Veľmi dôležité to bude najmä v segmente spracovateľského priemyslu. V tomto prípade považuje za kľúčové implementovať celoplošnú podporu (vo forme daňových úľav). Treba budovať ekonomické prostredie, ktoré bude priaznivé pre tvorbu inovácií. Pre dlhodobý udržateľný rozvoj je totiž nevyhnutné rozvinúť segment malých a stredných podnikov.

Jedným z cieľov SLOVENSKEJ KONZERVATÍVNEJ STRANY je posilnenie vrstvy aktívnych, tvorivých, sebavedomých a odvážnych ľudí, ktorí v konkurenčnom boji chcú a dokážu riskovať svoju existenciu. Takýmto ľuďom, najmä tým drobnejším, by mal štát čo najviac uľahčiť a zjednodušiť podmienky na podnikanie a s tým súvisiacu administratívu – aj za cenu zmenšených daňových výnosov. Ekonomia totiž prežije „horšie časy“ iba vtedy, ak bude diverzifikovaná a bude v nej dostatočne zastúpená sebestačná, na pomoci zo spoločného nezávislá podnikateľská vrstva. Inak hrozí nebezpečenstvo, že spoločnosť bude na jednej strane tvoriť malá, veľmi bohatá elita, a na druhej strane budú už len lepšie či horšie platení zamestnanci. Takáto predstava je však v príkrom rozpore s materiálnou podstatou demokracie, predstaviteľnej iba v spoločnosti, ktorej podstatnú časť reprezentuje vrstva naozaj slobodných a nezávislých občanov, teda malých a stredných podnikateľov.

S pribúdajúcimi inováciami v podnikoch sa bude spájať dopyt po kvalifikovanej pracovnej sile. Prosperita a konkurencieschopnosť nie je mysliteľná bez vysokej úrovne vedy, výskumu a vzdelania. Investície do nich musia byť prvoradou spoločenskou aj rozpočtovou prioritou.

SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA nesúhlasí s návrhmi viacerých strán (koaličných aj opozičných), že adekvátnou odpoveďou by malo byť posilnenie duálneho vzdelávania. Tak ako sa v poslednom období vyvíjajú technológie a menia sa výrobné prostriedky a ako sa mení charakter spoločenského vlastníctva a aj prístup k informáciám, tak menia aj požiadavky na pracovné sily. Dopyt po nových výrobkoch a službách – dopyt po nových „konceptoch“ – zvyšuje nároky na kreativitu ľudí, na ich adaptabilitu – na ich „inteligenciu“. Kým donedávna sa podľa charakteru práce určoval vzťah ľudí k výrobným prostriedkom a ľudia sa delili (a takéto rozdelenie je aktuálne dodnes) na robotníkov, roľníkov, živnostníkov, inteligenciu a pod., v blízkej budúcnosti bude oveľa viac určovať

spoločenské postavenie jednotlivca miera jeho kreativity, jeho tvorivé schopnosti – inteligencia.

Duálne vzdelávanie je výborný model, ktorý prepája teóriu s praxou, nezodpovedá realite 21. storočia. Dnes sme svedkami technologického pokroku, ktorého rýchlosť nemá v dejinách obdobu. Bolo by preto naivné očakávať, že vzdelávacia politika orientovaná na prax v konkrétnej oblasti, resp. v konkrétnej firme, zabezpečí pre podniky dostatok kvalifikovanej pracovnej sily. V súčasnosti nie je podstatné len nadobudnutie vedomostí a zručností, ale osvojenie si kľúčových kompetencií, vďaka ktorým bude jednotlivec schopný vzdelávať sa ďalej a dokáže sa prispôbovať rýchlo sa meniacim okolnostiam.

Preto bude SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA zdôrazňovať koncept trvalo vzdelávajúcej sa spoločnosti, v ktorej si ľudia formujú vzdelanie celý život. Základným prvkom tohto modelu vzdelávania by nemalo byť bezduché memorovanie nekonečného množstva vedomostí, ale osvojenie si základných algoritmov, vyhľadávania a triedenia informácií, ako aj schopnosť aplikovať ich do praxe. Jednotlivci, ktorí nadobudnú takéto schopnosti, sa dokážu prispôbovať neustále sa meniacim podmienkam. Rýchly technologický rozvoj totiž povedie k rýchlemu zastarávaniu vedomostí a bude znamenať, že niektoré profesie, budú postupne zanikať, iné sa budú transformovať a budú tiež vznikať nové. To všetko sa dialo aj v minulosti, ale v súčasnosti je tento trend omnoho rýchlejší. Spoločnosť sa nedokáže zmeniť zo dňa na deň, takže nemôžeme vzdelávať na základe súčasných potrieb trhu práce, pretože o 5 rokov už môžu byť neaktuálne. Slovensko potrebuje nastaviť flexibilný model celoživotného vzdelávania.

Vzdelávanie sa v budúcnosti nebude vzťahovať len na mladých ľudí, ale umožní ľuďom všetkých vekových kategórií priebežne nadobúdať nové zručnosti. Vek dožitia sa v súčasnosti predlžuje a množstvo dôchodcov, ktorí majú záujem o aktívne starnutie sa zväčšuje. Tento trend bude narastať, preto potrebujeme vytvoriť podmienky, ktoré

zohľadnia fenomén aktívneho starnutia. V roku 2060 bude mať Slovensko jednu z najstarších populácií v Európe. Seniorov preto nesmieme vyčleňovať a obmedzovať politiku smerovanú k tejto skupine ľudí len na pravidelnú valorizáciu dôchodkov. S politikou „aktívneho starnutia“ však nesúvisí len prispôsobenie trhu práce starnúcemu obyvateľstvu, ale aj rozpracovanie tzv. striebornej ekonomiky, ktorá predvída meniacu sa štruktúru spotrebiteľov a ich špecifické požiadavky.

V ostatnom období sa na trh práce vrátili zamestnanci, ktorých o prácu pripravila finančná kríza. Tento stav je prirodzeným dôsledkom vývoja globálnej ekonomiky, nie opatrení ministerstva práce, či vlády SR, ani Európskej únie. Úlohou posledných dvoch bolo odstrániť príčiny krízy a tú si, napriek tomu, že ekonomicky momentálne zažíva Európa dobré časy, nesplnili, čo sa nám čoskoro vypomstí.

Nezamestnanosť na Slovensku prestáva byť problémom, pretože veľká časť ľudí, ktorí sú dnes nezamestnaní, je z určitých dôvodov aj nezamestnateľných. Na druhej strane treba dodať, že znižovanie počtu nezamestnaných je aj výsledkom skresľovania štatistík, ktoré nezohľadňujú ľudí pracujúcich v zahraničí a mnohých nezamestnaných vyradovaním z evidencie uchádzačov o zamestnanie dostávajú „mimo štatistiku“. Kríza 2008 by pre nás mala byť poučením, že potrebujeme flexibilný trh práce, schopný reagovať na zmeny hospodárskeho cyklu. Preto SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA presadzuje diferencovaný prístup, ktorý odzrkadľuje rozmanitú štruktúru segmentov trhu práce. Slovensko musí prejsť od krajiny, ktorá je montážnou dielňou a ktorej výhodou je lacná pracovná sila, ku krajine, v ktorej sa bude rozvíjať znalostná ekonomika.

SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA vníma potrebu prísnejšej regulácie zákonníka práce v tradičných povolaniach, no zároveň upozorňujeme, že je nevyhnutné venovať pozornosť aj povolaniam, ktoré tvoria znalostnú ekonomiku. Základný rozdiel vidíme v odlíšení segmentu znalostnej ekonomiky, pre ktorý by mali platiť flexibilnejšie

podmienky spojené s trhom práce - aj s ohľadom na celoživotné vzdelávanie. SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA nehodlá propagovať žiadne sociálne inžinierstvo, práve naopak vychádzame z reálnej situácie na trhu práce, kde existujú v rôznych segmentoch dokázateľné disparity. Uznávame, že na segment spojený s tradičnou ekonomikou by sa mali uplatňovať špeciálne nástroje trhu práce a v segmente ťažko uplatniteľnej pracovnej sily by malo ísť dokonca o prienik politiky trhu práce, s politikou zamestnanosti a sociálnou politikou. Aj v segmente tradičnej ekonomiky je však potrebné zohľadniť úlohu aktivácie rezervnej pracovnej sily (nezamestnaných), ktorú možno dosiahnuť len flexibilnejším zákonníkom práce. V opačnom prípade začnú nezamestnaní ľudia postupne strácať pracovné návyky. Keďže v niektorých odvetviach nie je možné jasne oddeliť sféru znalostnej ekonomiky od sféry ekonomiky tradičnej, bude tomu nevyhnutné prispôbiť aj zákonník práce a neorientovať sa prioritne na ohrozené skupiny tradičnej ekonomiky. Pružnejší zákonník práce je totiž jedným zo základných podmienok rozvoja znalostnej ekonomiky.

Neoddeliteľnou súčasťou konkurencieschopnosti slovenskej ekonomiky je aj vymožitelnosť práva. Tá totiž predstavuje ďalší zo základných predpokladov prechodu Slovenska na znalostnú ekonomiku. Nízka vymožitelnosť práva predstavuje už dnes jednu z najzásadnejších prekážok v podnikaní a v medzinárodných rebríčkoch nás pravidelne zaraďuje na chvost hodnotených krajín. Zdlhavé a často nemožné vymáhanie pohľadávok cestou súdov viaže zdroje konkrétnych podnikateľov. Vzhľadom na nízku efektivitu a pomalosť súdov znižuje tiež šancu reálne vymôcť od veriteľov svoje pohľadávky včas, aby stihli zaplatiť svojim dodávateľom, čo stavia podnikateľov do druhej platobnej neschopnosti, a tým znemožňuje reálne fungovanie na trhu. SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA podnikne kroky smerujúce k zlepšeniu súčasného stavu, pretože bez jednoduchej vymožitelnosti práva je prechod na znalostnú ekonomiku nereálny a čaká nás osud Detroitu.

V ekonomickej oblasti sa vyhýbame frázam ako „zvýšenie platov a zamestnanosti“ a „dobiehanie Európy“. Jediné, čo môže politická strana s vplyvom na riadenie štátu urobiť je zlepšenie podnikateľského prostredia a to konkrétnymi opatreniami.

Daňová oblasť: Zníženie sadzby dane z príjmov právnických osôb najmenej na 15 %, daňovo motivovať firmy na investície na Slovensku (nulová sadzba na reinvestovaný zisk), zvýšiť daňové sadzby pre banky, daňovo zvýhodniť podnikanie v oblasti cestovného ruchu.

Odvody a poplatky: znížiť radikálne sadzby odvodov za zamestnancov a zrušiť odvody z nefinančných benefitov zamestnancov, zrušiť koncesionárske poplatky za RTVS.

Obchodná legislatíva: Zrušiť strop hotovostných platieb, radikálne sprísniť legislatívu postihujúcu neplnenie obchodných záväzkov,

Účtovníctvo: zvýšiť stimulačný efekt na investície prostredníctvom zmeny v časovom rozložení odpisov.

V oblasti ekonomickej bezpečnosti chceme vytvoriť mechanizmy na minimalizáciu daňových únikov, postih subjektov pôsobiacich na územiach tzv. daňových rajov, sprísnenie kontroly verejného obstarávania.

Ohrozenie suverenity národných štátov

SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA podporuje myšlienku spolupracujúcej, ale nie násilne unifikovanej Európy, tak, ako ju formulovali R. Schuman, A. de Gasperi a K. Adenauer. Presadzujeme politiku Európy suverénnych štátov, ekonomickej spolupráce a efektívnej kooperácie na úrovni bezpečnosti za podmienky, že inštitúcie pracujúce v tejto oblasti budú mať za cieľ naozaj bezpečnosť obyvateľov Európy a nie kontrolu občanov a zasahovanie do ich súkromia. Nedostatok alebo priamo strata vôle brániť sa znamená už dopredu porážku.

Minulý rok takmer bez pozornosti veľkých vyšiel text viacerých európskych intelektuálov „Európa, v ktorú môžeme veriť“ (tzv. Parížske vyhlásenie), v ktorom sa o súčasnej Európe hovorí, že je utopistická a tyranská. Stotožňujeme sa s ich konštatovaním, že skutočná Európa je spoločenstvom národov. Máme naše vlastné jazyky, tradície a hranice. Ale zároveň sme vždy uznávali našu vzájomnú príbuznosť, a to i napriek nesúhlasom alebo vojnám. Národný štát sa tak stal znakom európskej civilizácie. Falošná Európa sa chvastá bezprecedentnou oddanosťou ľudskej slobode. Avšak toto chápanie slobody je veľmi jednostranné. Prezentuje sa ako oslobodenie od všetkých obmedzení. Napriek chvastaniu sa bezprecedentnou slobodou sa európsky život stáva viac a viac regulovaným. Nariadenia – často pozliepané anonymnými technokratmi spojenými s mocnými záujmovými skupinami – riadia naše pracovné záležitosti, obchodné rozhodnutia, vzdelávacie podmienky, správy a masmédiá. Tieto obmedzenia sa však nezameriavajú na obscénnosť alebo iné útoky proti slušnosti vo verejnom živote. Falošná Európa propaguje kultúru komerčnej homogenity a politicky vynútenej konformity. Abnormalita dosahuje svoj vrchol v presadzovaní idey, že vraj máme považovať samotnú kolonizáciu našich vlastí a zánik vlastnej kultúry za veľkú slávu Európy dvadsiateho prvého storočia – za kolektívny akt sebaobetovania v prospech nejakého nového globálneho spoločenstva mieru a prosperity, ktoré sa práve rodí.

Uznávame pozitívne aspekty slobodného trhového hospodárstva, ale musíme odmietnuť ideológiu, ktorá sa usiluje o totalitnú logiku trhu. Nemôžeme dovoliť, aby bolo všetko na predaj. Dobre fungujúce trhy vyžadujú vládu zákona, ktorá musí mať za cieľ viac ako ekonomickú efektívnosť.

Nie sú nám jasné predstavy o vstupe Slovenska do „jadra“ Európy. „Jadro“ Európskej únie pre nás znamená aktívnu spoluúčasť v nemecko-francúzskom projekte, ktorá bude určite znamenať obmedzenie súčasnej suverenity Slovenska a odovzdanie značnej časti

jeho kompetencií na jednej strane, na druhej strane môže priniesť vzrast životnej úrovne. Tento scenár si však nevieme predstaviť bez referenda.

Úprimne sme však presvedčení, že jadro Európy bolo vytvorené už dávnejšie a nikto ďalší, nech by bol akokoľvek poslušný a ústretový voči všetkým príkazom, sa doň nedostane. Slovensko z hľadiska medzinárodných vzťahov, napriek zbožným prianiam politických elít, zatiaľ nepatrí ku krajinám jadra. Ako krajina, ktorej kostru tvorí automobilový priemysel, sme skôr dodávateľmi, nepatríme k technologickému špičke a našou konkurenčnou výhodou je lacná pracovná sila. Sme síce členmi menovej únie, no štruktúra našej ekonomiky sa približuje skôr k európskej periférii než k jadrú. Za týchto okolností považujeme snahy o účasť v jadre EÚ za sebaklam alebo značnú nekompetentnosť v zahraničnej politike.

Budeme presadzovať, aby sa naša zahraničná politika viedla kvalifikovane, s cieľom efektívne brániť záujmy Slovenska na rozdiel od súčasnej praxe, kedy aj v tejto oblasti majú často prednosť partajné a osobné priority. Pôjde predovšetkým o skvalitnenie zahraničnej služby na úrovni obchodnej diplomacie s cieľom rapídne zlepšiť prezentáciu Slovensku, ktorej súčasnú úroveň považujeme za nedostatočnú. Výsledkom potom často býva, že Slovensko je v zahraničí takmer neznáma krajina, často považovaná za Slovincsko alebo ešte za súčasť neexistujúceho Československa.

Presadzujeme aktívnu spoluprácu so všetkými silami v rámci V4, ktoré vystupujú za zachovanie štátnej suverenity. História 20. storočia (Mníchovské udalosti 1938, vývoj vo východnej Európe po roku 1945, udalosti u nás v r. 1948 a v r. 1968, v Poľsku v r. 1980 a pod.) ukázali, ako „vážne“ berú západné mocnosti krajiny V4. Na základe najnovších udalostí (o. i. napr. odlišná kvalita tovarov) možno konštatovať, že koloniálne tradície a myslenie u časti politikov týchto krajín pretrvávajú napriek okázalým tvrdeniam

o demokracii, win-win ekonomických vzťahoch a pod. Podporujeme boj súčasných vlád Poľska a Maďarska za zachovanie národnej suverenity.

Za významný prvok našej zahraničnej politiky považujeme spoluprácu so Spojenými štátmi. Zároveň sme presvedčení, že Ruská federácia by mala byť dôležitým partnerom všetkých európskych krajín a v rámci toho samozrejme aj Slovenska. Sankcie voči RF považujeme za neúčinné a kontraproduktívne a vlastne posilňujúce tých, proti ktorým sú namierené. Stotožňovať dnešnú Ruskú federáciu so Sovietskym zväzom je zámerné nepochopenie toho, čo sa v RF dnes deje.

Na kvalitatívne vyššiu úroveň by mala byť postavená aj hospodárska spolupráca s Čínou.

Nikdy neprijmeme arogantné snahy ovplyvniť domáce udalosti zo zahraničia zo strany akejkolvek veľmoci. Veľmi významnú úlohu pripisujeme vnútroštátnym spravodajským organizáciám, najmä ekonomickej kontrarozviedke. Je pre nás neprijateľné, aby sa neokolonizačné snahy prezentovali ako šírenie demokracie. Nemienime ustupovať žiadnemu vydieraniu s cieľom prijať politicky „korektnú“ politiku a podriaďiť sa eurokratickým direktívam.

Po nástupe Donalda Trumpa do funkcie prezidenta USA sme vo viacerých krajinách EÚ a aj u nás svedkami pomerne masívnej hystérie proti legálnej americkej vláde. A nepodnecujú ju žiadne proruské weby, ale často verejnoprávne médiá. Aj opatrnícke reakcie väčšiny súčasných európskych lídrov na snahy amerického prezidenta D. Trumpa premiestniť ambasádu USA do Jeruzalema nesvedčia o ich principiálnosti a o snahe dodržiavať proklamované zásady. Z uvedeného vyplýva jedno zdanlivo prekvapivé zistenie - dominantným problémom tejto doby vôbec nie je konfrontácia Západu s Ruskom či komunizmom, nie boj s de facto neexistujúcim islamským „štátom“, ale že podstatná časť súčasných konfliktov je hlboko zakorenená v dnešnej západnej spoločnosti, a sú to už

z minulosti dôverne známe snahy ľavicového pokrokárstva meniť svet „k lepšiemu“ podľa predstáv najrôznejších sociálnych inžinierov. V skutočnosti ide o boj za slobodu, o boj s ideológiami, ktoré ju potláčajú. Je to boj s politickými prúdmi, ktorých cieľom je v mene absolutizovanej rovnosti vytvoriť nové „šťastné“ ľudstvo.

Slovensko je v prvom rade suverénnym národným štátom a cieľom strany SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA je zachovať tento status quo. Zároveň si však myslíme, že členstvo v EÚ je pre Slovensko vhodnou príležitosťou, ako disponovať silnejšou vyjednávacou pozíciou v globálnom meradle. Zrušenie ochranných opatrení ako clá, prirážky, kvóty, certifikáty, licencie, ako aj hraničných kontrol zabezpečujú intenzívnejší obchod medzi členskými krajinami. SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA sa preto dištancuje od populistických rečí, podľa ktorých je členstvo v Európskej únii pre Slovensko škodlivé.

Na Slovensku bolo členstvo v EÚ vnímané pozitívne najmä vďaka možnostiam voľného cestovania, štúdia a zamestnania sa v členských štátoch EÚ. Postupne zabúdame, aké to bolo čakať na colnici, či zdĺhavo vybavovať pracovné povolenia. Výhody únie berieme ako samozrejmú. Dnes však mnohé nasvedčuje tomu, že o tieto výhody môžeme prísť. Brexit skomplikoval život Slovákom pracujúcim v Británii a utečenecká kríza rúca Schengen. Pretože sa nevýhody spomínajú častejšie ako výhody, súčasné postoje Slovákov k EÚ už nie sú také pozitívne, ako krátko po našom vstupe. SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA je presvedčená, že zrušenie ochranných opatrení, voľný pohyb a otvorený pracovný trh je pre Slovákov aj dnes veľkým benefitom, preto sa musíme usilovať, aby sme tieto výhody nestratili.

Práve z uvedených dôvodov máme za to, že vedenie Európskej únie malo po brexite odstúpiť, to že sa tak nestalo, znamená, že EÚ ako inštitúcia funguje nekoncepčne. Považujeme preto za absolútnu nevyhnutnosť úniu reformovať. Vystúpenie z EÚ by však

pre nás znamenalo problémy, ktoré si dnes vďaka členstvu neuvedomujeme. Keby Slovensko nebolo súčasťou EÚ, mali by sme štatút tretej krajiny, čo by v súčasnej globalizovanej spoločnosti rozhodne nebola výhodná pozícia. Nezavislosť od EÚ by Slovensku priniesla izolacionizmus, mohla by zabrzdiť prílev zahraničných investícií a spôsobiť stratu trhov.

Populistické vyjadrenia niektorých našich politikov o diktáte Bruselu, či o nezmyselnom krmení Grékov v našej spoločnosti fungujú ako červené súkno. Skutočný problém členstva Slovenska v EÚ však spočíva niekde inde. Jednou z najväčších výziev, ktorá vyplýva z nášho členstva v EÚ a ktorej musíme zodpovedne čeliť, je únik mozgov do zahraničia. Šikovní, vzdelaní, mladí ľudia, ktorí by mali byť hnacím motorom našej ekonomiky, odchádzajú do cudziny kvôli výhodným pracovným a platovým podmienkam. Vo väčšine prípadov im iné členské štáty ponúkajú neporovnateľne lepšie prostredie pre osobnostný rozvoj a kariérny rast.

Strata vynaložených verejných prostriedkov na vysokoškolské vzdelanie u absolventov, ktorí po ukončení štúdia hľadajú uplatnenie v inej členskej krajine, a potenciál, z ktorého Slovensko nič nebude mať, sú oveľa významnejšími problémami, ako populistické reči o Bruselom nadiktovanom zakrivení uhoriek. SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA sa preto bude snažiť riešiť problém úniku mozgov, ktorý má a v prípade ignorancie aj bude mať na Slovensko reálne negatívny dopad. Jedno z riešení, ako eliminovať odliv mozgov do zahraničia vidíme v podpore rozvoja a rastu firiem v znalostnej ekonomike.

Obrovskou výzvou, ktorej bude Slovensko ako členská krajina čeliť, je aj migračná kríza, ktorej riešenie je, ako sa zdá, stále v nedohľadne. V súčasnej Európe prebieha celkom prirodzená migrácia „za lepším životom“. Súčasnú migračnú politiku EÚ považujeme za katastrofickú a samovražednú, podľa nás ide o najvyššie ohrozenie bezpečnosti všetkých

členských štátov EÚ. Je nevyhnutné jasne rozlišovať pojmy „legálna“ a „ilegálna“ imigrácia. Tisíce Slovákov odišli za prácou do Veľkej Británie, ďalšie tisíce žijú, študujú a pracujú v iných krajinách západnej Európy. K nám podobne prichádzajú Ukrajinci, Rusi, či Vietnamci. Proti takejto migrácii nikto nič nenamieta. Kritika sa však oprávnene týka nekontrolovanej migrácie do Európy z krajín Blízkeho a Stredného východu a z Afriky. A táto vlna kritiky sa zdvihla nielen preto, že sa na územie Európskej únie, ktoré je pri faktickej neexistencii vnútorných hraníc aj našim územím, dostali aj potenciálni zločinci a teroristi, nielen preto, že Slováci, Česi, Maďari a Poliaci sú xenofóbni a rasistickí, ale predovšetkým preto, že v EÚ, ktorá je de facto aj naša, máme viac ako milión migrantov, z ktorých prevažná väčšina sem prišla a pohybuje sa tu bez akejkoľvek kontroly. Veľká časť z nich navyše zneužíva z hľadiska ľudských práv nespochybniteľný štatút vojnového utečenca a priživuje sa na štedrom sociálnom systéme európskych krajín.

Vzniknutá situácia vzbudzuje vlnu odporu. Jeho príčinou je najmä neprimeraná pozitívna diskriminácia imigrantov, ktorú obyvatelia členských krajín neprijímajú s nadšením. Sociálne politiky niektorých členských štátov sú voči cudzincom nastavené priaznivejšie ako voči domácomu obyvateľstvu. Omnoho väčším problémom je však flagrantné a beztrestné porušovanie zákonov členských krajín, ku ktorému dochádza vo väčšine miest, kde imigranti vytvorili ucelené komunity. SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA považuje existenciu no-go zón na pôde Schengenu za netolerovateľnú. Prehliadanie kriminality nie je pomocou ľuďom v núdzi, ani prejav humanizmu, ale zbabelé zatváranie očí pred problémami, ktoré budú narastať. Ich výsledkom môžu byť v konečnom dôsledku zhoršené vzťahy medzi členskými štátmi. Túto tendenciu vidíme už dnes, keď niektoré členské štáty – Británia a už aj Rakúsko preferujú snahu obmedziť svoj pracovný trh pre uchádzačov o prácu z iných členských krajín EÚ.

V súvislosti s migráciou sa domnievame, že aj pri rešpektovaní rovností ľudí a rovnocennosti ich názorov, nie sme povinní absolútne akceptovať názory iných národov

a etník. Oni majú svoje, my naše. Na našom území máme však plné právo uplatňovať si to, čo považujeme za správne. Prispôbiť by sa mali tí druhí – alebo odísť. Všetci ľudia sú si totiž rovní, nie sú však rovnakí. Majú historicky, klimaticky, geograficky a inak podmienené odlišné návyky, majú odlišnú kultúru a tej sa spravidla nikto nechce vzdať. A vidíme, že mnohí migranti v Európe sa nemienia prispôbiť našim pravidlám, že si chcú za každú cenu zachovať svoje vlastné, a že dlhý čas nie sú a nebudú schopní asimilácie, ba často hľadajú v Európe iba pohodlný život.

V tejto súvislosti bude SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA venovať pozornosť iniciatívam Európskej komisie, ktorá napr. na jar 2016 predložila návrh smernice určujúcej kritériá a mechanizmy povinné pre členské štáty EÚ v otázke prijímania migrantov (tzv. Dublin IV). Navrhuje sa v nej napríklad „opravný relokačný mechanizmus“, ktorý sa bude operatívne aplikovať v prípade, ak niektorá z krajín EÚ bude mať problémy s „neprimerane vysokým“ počtom žiadostí o azyl. Ak niektorá z členských krajín poskytne azyl žiadateľom v množstve prevyšujúcom 150 percent tzv. referenčného množstva, budú ďalší migranti z tejto krajiny automaticky a povinne presídľovaní do iných krajín EÚ. Tajuplné „referenčné množstvo“ sa bude určovať pomocou vzorca, v ktorom 50 % váhu bude mať počet obyvateľov a 50 % celkový HDP krajiny. Každý členský štát bude mať možnosť „dočasne“ sa nepodieľať na relokačnom mechanizme. V takom prípade však bude musieť zaplatiť za každého neprijatého migranta štátu, ktorý ho prijal, 250 tisíc eur. V návrhu sa ďalej určuje trojročné prechodné obdobie, počas ktorého sa budú prednostne zťažovať tie členské štáty, ktoré sa doteraz prijímaniu migrantov vyhýbali. Je v ňom takisto zakotvená povinnosť štátov EÚ prijať na svoje územie aj ostatných členov rodín prijatých migrantov. V tejto súvislosti je namieste otázka o tom, aké právo sa v takomto prípade bude aplikovať. Či tradičné kresťanské (európske) nepripúšťajúce viacčlenstvo, alebo islamské, ktoré počet potenciálnych rodinných príslušníkov (manžielok, detí, svokier, svokrov a pod.) značne zvyšuje. O vybavovanie žiadostí o azyl sa má postarať nový byrokratický, ako inak, nikým

nevolený aparát, sústredený v tzv. Agentúre EÚ pre azyl. Aby sa urobilo zadosť požiadavkám na transparentnosť a objektívnosť rozhodovania tejto inštitúcie, bude agentúra povinná raz ročne „informovať Európsku komisiu“.

Konzervatívna Pravica hodnotí členstvo Slovenska v EÚ vo všeobecnosti pozitívne. Vnímame však aj negatívne javy (migračná kríza, snahy o federalizáciu, brexit, potenciálne vystúpenie ďalšej krajiny z EÚ, kríza eura), ktoré môžu byť spúšťačom rozpadu EÚ. Preto bude SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA presadzovať politiku znižovania potravinovej a energetickej závislosti, zvyšovania výdavkov na obranu a budovania znalostnej ekonomiky.

Ohrozenie bezpečnosti

Bezpečnosť bude nepochybne jednou z kľúčových výziev tretieho tisícročia. Už v uplynulých rokoch sme mali možnosť sledovať, aké legislatívne zmeny sa udiali v právnych poriadkoch krajín postihnutých teroristickými útokmi. Posilnenie kontroly štátu nad jednotlivcami, či sledovanie komunikácie bez súdneho príkazu sa stáva bežnou praxou. Polícia a spravodajské služby získali v niektorých európskych štátoch takmer neobmedzený prístup k elektronickej komunikácii. Tento vývoj hodnotíme ako nepriaznivý. Sloboda jednotlivca je výrazne limitovaná a štátne orgány dostali do rúk nekontrolovateľnú moc nad súkromnými údajmi, čo považujeme za negatívny jav.

Zabezpečenie vnútorného poriadku a vonkajšej bezpečnosti je jednou zo základných úloh štátu, ale treba si uvedomiť, že absolútna bezpečnosť pre každého jedného člena spoločnosti sa zabezpečiť nedá. Žiadnymi prostriedkami. Ani nová legislatíva krajín západnej Európy v oblasti sledovania, ktorá dáva bezpečnostným zložkám obrovskú moc, ju nedokáže garantovať. Rozhodne nejde o príklady hodné nasledovania. SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA má za to, že koncentrovanie takejto moci bez dostatočného

zdôvodnenia a súdneho povolenia frustruje spoločnosť a nerieši problémy, preto nebudeme podporovať prípadné snahy o zavedenie podobných návrhov.

Obrovskou výzvou sú aj úvahy o spoločnej európskej armáde. Debata o možnej európskej armáde sa rozpútala po výroku Donalda Trumpa, ktorý žiadal od členov NATO plnenie ich záväzku vynakladať na obranu 2 % HDP ročne.

V tejto súvislosti treba diskutovať a aj o európskej iniciatíve „Permanentná štrukturovaná kooperácia“ (PESCO), ktorá okrem toho, že plánuje zaviesť akúsi európsku armádu, prináša aj návrh tzv. Procurement Directive, teda smernice o zadávaní zákaziek zbrojnému priemyslu. Podľa nej by sa v krajinách EÚ malo rozhodovať o tom, kto a aké zbrane bude smieť vyrábať a predávať, a nebudú to jednotlivé členské štáty, kto bude plánovať stratégiu zbrojného priemyslu. Celý proces bude v rukách Európskej komisie a Európskej obrannej agentúry.

Štát by nemal mať priveľa funkcií, ale jednou z nich bezpochyby je zabezpečenie vonkajšej bezpečnosti a územnej celistvosti štátu. Na to má armádu, vnútornú bezpečnosť zabezpečuje polícia. Existencia armády je teda základnou črtou štátu, a armáda je podriadená jeho politickému vedeniu. Mandát štátu je odvodený od demokratických volieb a tým od vôle občanov - a občania štátu armádu aj tvoria.

V prípade vzniku európskej armády vznikne celý rad politických a technických problémov. V prvom rade EÚ nie je štát, nemá demokraticky volené politické vedenie a – predovšetkým – nemá občanov, ktorí by sa s týmto útvarom identifikovali, mali by s ním uzavretú „spoločenskú zmluvu“. Z toho vyplývajú problémy s tým, ako vznikne jednotné velenie takejto armády, akému politickému vedeniu bude podriadené, do akej miery budú vojaci jednotlivých krajín ochotní brániť záujmy neexistujúceho štátu, ktoré navyše nemusia byť vždy totožné s ich národnými záujmami a pod.

Ďalšou otázkou je, na čo by takáto armáda bola, keď už teraz je jasné, že jej vojenské velenie nebude jednotné, politické vedenie bude roztrieštené, pomalé a neschopné urýchlene konať a vojaci dezorientovaní. Ako vzor nám už teraz môže poslúžiť Frontex, od ktorého sa očakáva, že prispieva k ochrane vonkajších hraníc EÚ. Z tlače sa však dozvedáme, že namiesto toho vozí cez tieto hranice ilegálnych migrantov do Európy.

Proti rozumnej vojenskej spolupráci medzi krajinami EÚ nič nenamietame. Ale inštitucionalizovaná európska armáda je len ďalším krokom k jednotnému európskemu štátu, k reálnej obrane členských štátov nijako neprispieje, naopak mohla by ju zhoršovať svojim konkurenčným postavením voči NATO.

V prípade, že by diskusie o spoločnej európskej armáde nabrali reálne kontúry, SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA má za to, že ide o mimoriadne významné rozhodnutie, ktoré nemožno odvodit' od rozhodnutia o vstupe do EÚ. Takýto krok smerom k federalizácii EÚ si podľa nás bude vyžadovať uplatnenie priamej demokracie.

Výzvy v oblasti bezpečnosti samozrejme zahŕňajú aj budúcnosť Severoatlantickej aliancie. Po nástupe Donalda Trampa do úradu prezidenta USA je viac než isté, že čoskoro vznikne problém s našim dlhodobým ignorovaním medzinárodnej zmluvy. Donald Trump už počas kampane vyhlásil, že v prípade svojho zvolenia možno zruší záruku ochrany, ktorú USA poskytujú ďalším členským štátom Severoatlantickej aliancie. Podľa Trampa prídu USA na pomoc spojencom z NATO len vtedy, ak tieto krajiny splnia svoje záväzky voči Washingtonu. Všetky členské štáty NATO pri vstupe do aliancie podpísali zmluvu, na základe ktorej musia poskytnúť vojenskú pomoc akémukoľvek spojencovi z aliancie, ak ten bude napadnutý nepriateľom.

Položka vojenských výdajov v národnom rozpočte Slovenska len málokedy vzbudzuje záujem verejnosti. Do médií sa ale táto téma dostáva periodicky, väčšinou pri príležitosti summitu NATO. Typickým konštatovaním býva, že väčšina európskych štátov

NATO nedodržiava spoločne stanovený cieľ výdavkov na obranu v podobe 2 % HDP. Výnimkou sú dlhodobo Spojené štáty, kde obranné výdavky predstavujú približne 3,5 percenta HDP. USA už roky nesú hlavnú ťarchu výdavkov NATO a stále silnejšie volajú po vyššom podiele Európy na jej obrane. Cez dve percentá HDP investujú len Grécko, Británia, Estónsko a presne dve percentá sa snažilo udržať Poľsko. SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA má za to, že Slovensko by malo zodpovedne dodržiavať medzinárodné zmluvy a nehazardovať s bezpečnosťou.

Environmentálne výzvy

Už v blízkej budúcnosti našu krajinu čaká celý rad krokov a opatrení súvisiacich so súčasným najvýznamnejším a nielen environmentálnym problémom – so zmenou klímy. Budeme sa musieť účinne vyrovnáť predovšetkým s viacerými problémami súvisiacimi s nevyhnutnými adaptačnými opatreniami, ktoré bude potrebné prijať a realizovať. Pôjde o vážne zásahy do zabehnutých zvyklostí, týkajúce sa takmer všetkých odvetví života – poľnohospodárstva, lesníctva, dopravy, energetiky, stavebníctva, zdravotníctva, cestovného ruchu, hospodárenia s vodou a s jej zásobami, závlah, migrácie obyvateľov a bezpečnostnej politiky, vzdelávania, školstva a pod. Pôjde o úlohy a výzvy, ktorých pochopenie a zvládnutie nielenže presahuje rozsah jednej vládnej garnitúry, a netýka sa iba rezortu životného prostredia, ale na ich formuláciu a riešenie je nevyhnutná celospoločenská diskusia a dohoda. Na druhej strane však adaptačné opatrenia na zmenu klímy nesú celý rad nových ekonomických príležitostí.

Globálna zmena klímy, o ktorej sa už veľa popísalo, predstavuje bezprecedentnú a v doterajšej ľudskej histórii nepoznanú situáciu, ktorej všetky dôsledky (ekonomické, sociálne, zdravotné, bezpečnostné, politické a pod.) sa dajú len veľmi ťažko odhadnúť. Jej prejavy a prvé zjavné účinky môžu byť spúšťačom celého radu prejavov chaotického

správania sa jednotlivých sektorov spoločenského systému. V súvislosti s možným chaotickým správaním sa spoločnosti je potrebné si vo svetle aktuálnych problémov uvedomiť, že jednou z najstarších ľudských stratégií, ako riešiť ekonomické, sociálne, ale aj environmentálne problémy, je migrácia. Na rozdiel od minulosti pôjde však v súvislosti s globálnym otepľovaním o nový typ migrácie – o environmentálnu migráciu, ktorá bude mať niekoľko nových aspektov. V prvom rade to bude otázka intenzity migračných vln. Tá má byť podľa odhadu odborníkov bezprecedentná. Zmeny podmienok a prostredia, očakávané v súvislosti so zmenou klímy, ktoré budú mať limitujúci vplyv na ekonomickú a sociálnu dimenziu života, sa potenciálne týkajú až miliónov obyvateľov.

Ďalším problémom, na rozdiel od minulých storočí, je, že na našej planéte už neexistujú riedko obývané územia s podmienkami priaznivými pre život, ktoré by boli schopné absorbovať prílev migrantov. Aj podľa Medzivládneho panelu pre zmenu klímy (IPCC) bude jedným z najvýznamnejších dôsledkov zmenených klimatických podmienok obrovský pohyb ľudí, zapríčinený eróziou, suchom, záplavou prímorských oblastí a kolapsom poľnohospodárstva. Medzinárodná organizácia pre migráciu (International Organisation for Migration) už vo svojej štúdii z roku 2008 predpokladá, že do roku 2050 sa v dôsledku environmentálnych zmien pokúsi emigrovať viac ako 200 miliónov ľudí, pričom environmentálna migrácia ako spôsob riešenia problému súvisiaceho so zmenou klímy zasiahne jednak krajiny „chudobného“ juhu, odkiaľ budú ľudia nútení emigrovať, ale (predovšetkým) krajiny „bohatého“ severu (kam patrí aj Slovensko), ktoré sa nevyhnutne stanú ich cieľovou destináciou.

Nie bez významu sú však aj hlasy skeptikov, ktorí hroziaci problém zmeny klímy zľahčujú a bagatelizujú. Aj napriek týmto hlasom musíme konštatovať, že klimatická zmena je skutočnosťou, no o tom, či je táto zmena podmienená iba ľudskými aktivitami, možno diskutovať. Faktom je, že historická existencia človeka má vplyv aj na klímu, v akom rozsahu, to už je otázne. Je všeobecne známe, že klimatické zmeny prebiehali na našej

planéte už v obdobiach pred existenciou ľudstva a určite aj pred začiatkom priemyselnej revolúcie (cca pred 200 až 250 rokmi), s ktorou si spájame zrod a vývoj spomínaného globálneho problému.

A tu sme pri zásadnom rozdielne chápania tohto problému – chápania ekologického (environmentálneho) a ekologického. Ekológ, environmentalista, ekonóm, jednoducho odborník so systematickým myslením, si problém zmeny klímy predstaví tak, že uznáva existujúce zmeny, ich príčiny mu však nie sú úplne jasné, za nevyhnutné však považuje zaoberať sa ich dôsledkami. Ekológovi je však všetko hneď jasné – na vine je ľudstvo (resp. jeho vyspelejšia „kapitalistická“ časť) a hneď všetkým nanúti opatrenia s cieľom „správať sa inak a zodpovedne“, určí model „optimálneho“ správania sa spoločnosti.

SLOVENSKÁ KONZERVATÍVNA STRANA sa dištancuje od takéhoto chápania súčasných problémov a považuje ho za zhubné. Vedie totiž ku strate obrovských prostriedkov na odvrátenie niečoho, čo s veľkou pravdepodobnosťou už úplne odvrátiť aj tak nedokážeme. Relevantné prostriedky odporúčame vynakladať tak, aby sme sa naučili a aby sme dokázali so zmenou klímy žiť.

Ďalšou oblasťou nášho záujmu je problematika uvoľňovania celého radu neželaných látok a produktov do prostredia (patrí sem nielen klasické znečisťovanie ovzdušia, vôd, pôdy a horninového prostredia, ale aj problematika odpadov, problematika elektromagnetického a svetelného smogu, problémy s hlukom, vibráciami a pod.). Budeme sa asi musieť vážne zamyslieť nad našim spotrebiteľským a konzumentským správaním, ktoré vo veľkej miere negatívny stav v tejto oblasti podmieňuje.

Právny poriadok Európskej únie, poskytuje návod na riešenie viacerých zo spomenutých problémov a jeho dodržiavanie predstavuje cestu za zmierňovaním negatívnych dôsledkov súčasného civilizačného rozvoja. V tejto súvislosti našou snahou určite nebude podpora takých postupov a technológií, ktoré environmentálne problémy

„posúvajú“ do inej lokality a/alebo do bližšej či vzdialenejšej budúcnosti, čo je napr. problém väčšiny súčasných recyklačných technológií, ale budeme sa snažiť o riešenia „tu a teraz“. V prípade odpadov to v súlade s európskou legislatívou určite bude podpora efektívneho využitia ich energetického potenciálu.

Záver

Tento dokument predstavuje názorové východiská a dlhodobý rámec politiky SLOVENSKEJ KONZERVATÍVNEJ STRANY. Chceme byť zodpovednou konzervatívnou demokratickou stranou, ktorá presadzuje tradičné národné a kresťanské hodnoty. Naša politika sa bude zameriavať na ochranu slobôd jednotlivcov, podporu rodiny ako základu spoločnosti a ochranu strategických záujmov SR.

Cieľom politiky SLOVENSKEJ KONZERVATÍVNEJ STRANY je zabezpečiť, aby štát fungoval podľa jasných, férových pravidiel, platných pre každého a aby si v ňom každý rozumný a snaživý človek vedel nájsť miesto. Presadzuje koncepciu jednoduchého a efektívneho štátu, ktorého prvoradou úlohou je poskytnúť občanom bezpečnosť vo vnútri krajiny, ako aj navonok. Bezpečnosť totiž považujeme za základnú podmienku rozvoja krajiny a prosperity občanov.